

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від 30.01.2019 № 600/0/20-19

на № _____ від _____

Виконавчий комітет
Сумської міської ради
майдан Незалежності, 2,
м. Суми,
Сумська область, 40030

**Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту
регуляторного акта**

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Сумської міської ради «Про внесення змін до рішення Сумської міської ради від 01 лютого 2012 року № 1186-МР «Про затвердження Методики розрахунку орендної плати за майно територіальної громади міста Суми та пропорції її розподілу та Типового договору оренди нерухомого комунального майна» (із змінами)» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Сумської міської ради від 12.12.2018 № 2522/03.02.02-17.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань планування соціально-економічного розвитку, бюджету, фінансів, розвитку підприємництва, торгівлі та послуг, регуляторної політики Сумської міської ради та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Пунктом 1 проекту рішення передбачається внести зміни до рішення Сумської міської ради від 01 лютого 2012 року 1186-МР «Про затвердження Методики розрахунку орендної плати за майно територіальної громади міста Суми та пропорції її розподілу та Типового договору оренди нерухомого комунального майна» (із змінами), виклавши у новій редакції додаток 1 та додаток 2 до рішення згідно з додатками до цього рішення.

Відповідно до частини другої статті 19 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (далі - Закон про оренду) для об'єктів, що перебувають у комунальній власності методика розрахунку орендної плати та пропорції її розподілу між відповідним бюджетом, орендодавцем і балансоутримувачем визначаються органами місцевого самоврядування на тих самих методологічних засадах, як і для об'єктів, що перебувають у державній власності. Для об'єктів, що перебувають у державній власності Методика розрахунку орендної плати за державне майно та пропорції її розподілу, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.1995 № 786 (далі - Методика КМУ № 786).

Листом Державної регуляторної служби України від 22.02.2017 № 1102/0/20-17 були надані пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта, яким вносились зміни до рішення Сумської міської ради від 01 лютого 2012 року 1186-МР та аналізу регуляторного впливу до нього, які розробником не були враховані.

Ураховуючи зазначене, вкотре повідомляємо про невідповідність проекту рішення вимогам зазначеної вище постанови Кабінету Міністрів України та Закону про оренду.

1) Щодо проекту Методики повідомляємо.

Так, пункт 2 проекту Методики пропонуємо викласти з урахуванням вимог абзацу третього пункту 2 Методики КМУ № 786.

Частину першу пункту 7 проекту Методики доповнити вимогами, встановленими абзацом другим пункту 8 Методики КМУ № 786.

Пункт 7 проекту Методики в частині встановлення формули за орендоване нежитлове приміщення, пропонуємо виключити як такий, що не передбачений вимогами Методики КМУ № 786.

Пункт 8 проекту Методики пропонуємо викласти з урахуванням вимог пункту 10 Методики КМУ № 786, яким розмір річної орендної плати за оренду нерухомого майна складає 1 гривня.

Пропонуємо проект Методики доповнити положеннями, передбаченими пунктом 11 Методики КМУ № 786.

2) Щодо додатка 2 до проекту рішення, яким планується затвердити Типовий договір оренди нерухомого комунального майна (далі – проект Типового договору), повідомляємо таке.

2.1. Статтею 10 Закону про оренду визначено істотні умови договору. Водночас, частина істотних умов договору не визначена в проекті Типового договору (наприклад, порядок здійснення орендодавцем контролю за станом об'єкта оренди тощо), а інша частина істотних умов викладена у різних розділах та пунктах проекту Типового договору.

Ураховуючи зазначене, пропонуємо викласти окремими розділами проекту Типового договору істотні умови договору, що передбачені статтею 10 Закону про оренду.

2.2. Відповідно до пункту 16 Методики КМУ № 786 суми орендної плати, зайво перераховані до бюджету або орендодавцеві, зараховуються в рахунок

наступних платежів або повертаються платникові в 5-денний термін від дня одержання його письмової заяви.

Ураховуючи зазначене, рекомендуємо розділ 4 «Орендна плата та розрахунки між сторонами» проекту Типового договору доповнити нормою пункту 16 Методики КМУ № 786.

2.3. Абзацом другим пункту 4.4 розділу 4 «Орендна плата та розрахунки між сторонами» проекту Типового договору передбачається встановити, що у випадку реєстрації орендодавця платником податку на додану вартість, сума орендної плати збільшується на 20%.

Водночас, відповідно до частини другої статті 21 Закону про оренду розмір орендної плати може бути змінено за погодженням сторін, на вимогу однієї з сторін, якщо з незалежних від них обставин істотно змінився стан об'єкта оренди, а також в інших випадках, встановлених законодавчими актами України.

Ураховуючи зазначене вище, з метою уникнення перевищення повноважень, рекомендуємо абзац другий пункту 4.4 розділу 4 «Орендна плата та розрахунки між сторонами» виключити з проекту Типового договору.

2.4. Пунктом 4.6 розділу 4 «Орендна плата та розрахунки між сторонами» проекту Типового договору передбачено, що розмір орендної плати переглядається на вимогу однієї з сторін у разі зміни Методики або внесення змін та доповнень до чинної Методики та в інших випадках, передбачених чинним законодавством України.

Пропонуємо пункт 4.6 розділу 4 «Орендна плата та розрахунки між сторонами» проекту Типового договору привести у відповідність до вимог частини другої статті 21 Закону про оренду.

2.5. Підпунктом 4.7 розділу 4 «Орендна плата та розрахунки між сторонами» проекту Типового договору передбачається пеня в розмірі подвійної облікової ставки НБУ на дату нарахування пені від суми заборгованості за кожний день прострочення, включаючи день оплати.

Крім того, пунктом 9.9 розділу 9 «Строк дії Договору, умови і порядок внесення змін і доповнень, припинення та продовження Договору» проекту Типового договору передбачається встановити: «У разі неповернення Об'єкту оренди після припинення цього Договору у встановлений Орендодавцем термін Орендар має сплатити за кожний прострочений день штраф у подвійному розмірі від передбаченого цим Договором розміру орендної плати».

Згідно з статтею 1 Закону України «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань», платники грошових коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін.

Статтею 179 Господарського кодексу України, якою встановлено загальні умови укладання договорів, що породжують господарські зобов'язання, передбачено, що сторони не можуть відступати від змісту типового договору, але мають право конкретизувати його умови.

Згідно зі статтею 12 Закону про оренду договір оренди вважається

укладеним з моменту досягнення домовленості з усіх істотних умов і підписання сторонами тексту договору.

Таким чином, установлення в проекті Типового договору фіксованих розмірів неустойки (пені або штрафу) не узгоджується з вимогами Закону України «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань» та Закону про оренду, а, отже, розміри пені та штрафу потребують виключення з проекту Типового договору.

2.6. У розділі 5 проекту Типового Договору, яким визначаються права та обов'язки орендаря, не враховано окремі права орендаря, встановлені Законом про оренду.

Так, відповідно до частини третьої статті 13 Закону про оренду якщо орендодавець у строки і на умовах, визначених у договорі оренди, не передасть орендареві об'єкт оренди, орендар має право вимагати від орендодавця передачі об'єкта та відшкодування збитків, завданих затриманням передачі, або відмовитися від договору і вимагати відшкодування збитків, завданих йому невиконанням договору оренди.

Згідно з частиною третьою статті 18¹ Закону про оренду, якщо орендодавець або інший балансоутримувач майна, переданого в оренду, не здійснив капітального ремонту майна і це перешкоджає його використанню відповідно до призначення та умов договору, орендар має право відремонтувати майно, зарахувавши вартість ремонту в рахунок орендної плати, або вимагати відшкодування вартості ремонту.

Частиною другою статті 22 Закону про оренду передбачено, що орендар має право передати в суборенду нерухоме та інше окреме індивідуально визначене майно (окремі верстати, обладнання, транспортні засоби, нежилі приміщення тощо), якщо інше не передбачено договором оренди. При цьому строк надання майна у суборенду не може перевищувати терміну дії договору оренди.

Частиною другою статті 28 Закону про оренду встановлено, що орендар може зажадати повернення орендованого майна з будь-якого незаконного володіння, усунення перешкод у користуванні ним, відшкодування шкоди, завданої майну громадянами і юридичними особами, включаючи орендодавця.

Ураховуючи вищезазначене, пропонуємо пункт 5.1. розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору викласти з урахуванням зазначених норм Закону про оренду.

2.7. Підпункт 5.1.2. пункту 5.1. розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору пропонуємо привести у відповідність до вимог абзацу четвертого частини третьої статті 23 Закону про оренду шляхом виключення речення: «Перелік необхідних документів для надання згоди визначає Орендодавець».

2.8. Абзац другий підпункту 5.1.4 пункту 5.1. розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору пропонуємо виключити як такий, що суперечить нормам частин другої та третьої статті 17 Закону про оренду.

2.9. Відповідно до вимог частини четвертої статті 13 Закону про оренду, орендодавець зобов'язаний передати орендарю об'єкт оренди в комплекті та у стані, що відповідають істотним умовам договору оренди та призначенню майна, і повідомити орендаря про особливі властивості та недоліки майна, які йому відомі і які можуть бути небезпечними для життя, здоров'я, майна орендаря або інших осіб чи призвести до пошкодження самого майна під час користування ним.

Крім того, відповідно до норм статті 10 Закону про оренду забезпечення пожежної безпеки орендованого майна, як істотної умови договору оренди, є обов'язками сторін.

Разом з тим, чинним законодавство України не передбачено норм щодо необхідності орендаря узгоджувати відповідність стану об'єкта оренди протипожежним та санітарним вимогам з відповідними службами, як це пропонується встановити підпунктом 5.2.2. пункту 5.2. розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору.

Таким чином, зазначений вище підпункт розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору пропонуємо виключити.

2.10. З метою уникнення обмеження дій орендаря, рекомендуємо в підпункті 5.2.4. пункту 5.2. розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору збільшити строк, протягом якого відбувається страхування орендарем взятого ним в оренду майна.

2.11. Підпунктами 5.2.8. та 5.2.16 пункту 5.2. розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору передбачають обов'язки орендаря укладати додаткові договори, зокрема з виконавчим комітетом Сумської міської ради (Управління «Інспекція з благоустрою міста Суми» Сумської міської ради) про закріплення та утримання території міста Суми в належному санітарно-технічному стані в десятиденний строк з моменту підписання цього договору (підпункт 5.2.8 пункту 5.2. розділу 5), та відповідно - з Управлінням архітектури та містобудування Сумської міської ради якщо об'єкт оренди є пам'яткою архітектури (підпункт 5.2.16 пункту 5.2. розділу 5).

Водночас, відповідно до частини першої статті 13 Закону України «Про благоустрій населених пунктів», зокрема території підприємств, установ, організацій та закріплені за ними території на умовах договору; пам'ятки культурної та історичної спадщини належать до об'єктів благоустрою населених пунктів.

Пунктом 2 частини другої статті 18 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» визначено, що підприємства, установи та організації у сфері благоустрою населених пунктів зобов'язані утримувати в належному стані закріплені за ними на умовах договору з балансоутримувачем об'єкти благоустрою (їх частини).

Виконання зобов'язань згідно з частиною першою статті 10 Закону про оренду є істотною умовою договору оренди.

Таким чином, виконання зобов'язань, передбачених статтею 18 Закону України «Про благоустрій населених пунктів», є істотною умовою договору оренди.

2.12. Підпункт 5.2.9 пункту 5.2 розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору потребує приведення у відповідність до норм статті 18¹ Закону про оренду в частині проведення ремонту об'єкта оренди.

2.13. З метою уникнення обмеження прав орендаря, рекомендуємо підпункт 5.2.10. пункту 5 розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору викласти з урахуванням вимог частини другої статті 27 Закону про оренду.

2.14. Відповідно до частини другої статті 22 Закону про оренду суборенда є правом орендаря, а не зобов'язанням, тому підпункт 5.2.13 доцільно виключити з пункту 5.2. «Орендар зобов'язаний» розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору.

2.15. Підпунктом 5.2.14. пункту 5.2. розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору передбачається зобов'язати орендаря оформити у встановленому законодавством порядку право користування земельною ділянкою, на якій розташований об'єкт оренди.

Згідно із частиною третьою статті 10 Закону про оренду «інші умови» у договорі можуть бути передбачені лише за згодою сторін. Проте, вищезазначена вимога підпункту 5.2.14. пункту 5.2. розділу 5 не передбачена нормами Закону про оренду. Таким чином, пропонуємо підпункт 5.2.14. пункту 5.2. розділу 5 «Права та обов'язки Орендаря» проекту Типового договору виключити.

2.16. Підпунктом 6.1.1. пункту 6.1. розділу 6 «Права та обов'язки Орендодавця» проекту Типового договору передбачається у будь-який час здійснювати перевірку виконання умов цього договору, контролювати стан, відповідність цільового призначення, напрями та ефективність використання об'єкта оренди.

Водночас, згідно з вимогою статті 10 Закону про оренду, істотною умовою договору оренди є порядок здійснення орендодавцем контролю за станом об'єкта оренди.

Ураховуючи вказане, з метою уникнення обмеження прав орендаря, рекомендуємо в проекті Типового договору визначити порядок здійснення орендодавцем контролю за станом об'єкта оренди, а підпункт 6.1.1. пункту 6 розділу 6 «Права та обов'язки Орендодавця» проекту Типового договору - викласти з урахуванням такого порядку здійснення орендодавцем контролю за станом об'єкта оренди.

2.17. Статтею 26 Закону про оренду встановлено вичерпний перелік підстав припинення договору оренди. У зв'язку з цим, пропонуємо підпункт 6.1.2. пункту 6.1. розділу 6 «Права та обов'язки Орендодавця» проекту Типового договору щодо права орендодавця вимагати від орендаря дострокового розірвання договору та відшкодування збитків, виключити, як такий, що не відповідає вимогам Закону про оренду.

2.18. У пункті 6.2. розділу 6 «Права та обов'язки Орендодавця» проекту Типового договору визначаються зобов'язання орендодавця. Разом з цим зазначений пункт не враховує окремі обов'язки орендодавця, встановлені Законом про оренду.

Так, відповідно до вимог частини четвертої статті 13 Закону про оренду орендодавець зобов'язаний передати орендарю об'єкт оренди в комплекті та у стані, що відповідають істотним умовам договору оренди та призначенню майна, і повідомити орендаря про особливі властивості та недоліки майна, які йому відомі і які можуть бути небезпечними для життя, здоров'я, майна орендаря або інших осіб чи призвести до пошкодження самого майна під час користування ним.

Крім того, відповідно до абзацу другого частини другої статті 27 Закону про оренду якщо орендар за рахунок власних коштів здійснив за згодою орендодавця поліпшення орендованого майна, які неможливо відокремити від майна без заподіяння йому шкоди, орендодавець зобов'язаний компенсувати йому зазначені кошти в межах збільшення в результаті цих поліпшень вартості орендованого майна, визначеної в установленому законодавством порядку, яке відбулося в результаті таких поліпшень, якщо інше не визначено договором оренди.

Ураховуючи вищезазначене, пропонуємо доповнити пункт 6.2. розділу 6 «Права та обов'язки Орендодавця» проекту Типового договору вищевикладеними нормами Закону про оренду.

2.19. Пункт 7.1 розділу 7 «Майнова відповідальність сторін» проекту Типового договору рекомендуємо викласти в редакції статті 29 Закону про оренду, а саме: «За невиконання зобов'язань за договором оренди, в тому числі за зміну або розірвання договору в односторонньому порядку, сторони несуть відповідальність, встановлену законодавчими актами України та договором».

2.20. Пункт 7.3 розділу 7 «Майнова відповідальність сторін» проекту Типового договору рекомендуємо привести у відповідність до вимог частини першої статті 27 Закону про оренду, виклавши друге речення в наступній редакції: «Якщо орендар допустив погіршення стану орендованого майна або його загибель, він повинен відшкодувати орендодавцеві збитки, якщо не доведе, що погіршення або загибель майна сталися не з його вини».

2.21. Згідно з частиною третьою статті 26 Закону про оренду договір оренди може бути розірвано за погодженням сторін. На вимогу однієї із сторін договір оренди може бути достроково розірвано за рішенням суду у разі невиконання сторонами своїх зобов'язань та з інших підстав, передбачених законодавчими актами України. У зв'язку з цим, пропонуємо пункт 8.4 розділу 8 «Обставини, що виключають відповідальність» проекту Типового договору привести у відповідність до зазначеної статті Закону про оренду.

2.22. Пункт 9.2 розділу 9 «Строк дії Договору, умови і порядок внесення змін і доповнень, припинення та продовження Договору» проекту Типового договору рекомендуємо виключити, як такий що не узгоджується з вимогами Закону про оренду, а пункт 9.5 розділу 9 проекту Типового договору

пропонуємо привести у відповідність до норм абзацу другого частини другої статті 27 Закону про оренду.

2.23. Пункт 9.7. розділу 9 «Строк дії Договору, умови і порядок внесення змін і доповнень, припинення та продовження Договору» проекту Типового договору пропонуємо привести у відповідність до норм частини другої статті 26 Закону про оренду.

2.24. Частиною другою статті 17 Закону про оренду встановлено, що у разі відсутності заяви однієї із сторін про припинення або зміну умов договору оренди протягом одного місяця після закінчення терміну дії договору він вважається продовженим на той самий термін і на тих самих умовах, які були передбачені договором.

У зв'язку із зазначеним, рекомендуємо проект Типового договору доповнити вищезазначеною нормою статті 17 Закону про оренду.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі - АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1151) (далі - Методика).

Розробником проекту регуляторного акта в АРВ зазначається, що метою цього регулювання є приведення ставок за оренду комунального майна у відповідність до ринкових умов, що дозволить, на думку розробника, привести нормативно-правовий акт міської ради у відповідність до чинного законодавства, збільшити надходження коштів до міського бюджету від оренди комунального майна, підвищити імідж місцевої влади.

Водночас, згідно з вимогами Методики у розділі I «Визначення проблеми» АРВ розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому та кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Однак, у вищезазначеному розділі АРВ розробником наведено лише текстовий опис проблеми, проте не зазначено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Натомість розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначив та не порівняв вигоди та витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному

(грошовому) виразі.

Зазначене не дозволяє об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попереднього розділу АРВ у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Крім того, розробником не проведено розрахунку витрат на одного суб'єкта великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регулювання, що не дозволяє об'єктивно оцінити усі витрати великого та середнього бізнесу від запропонованого регулювання та є порушенням вимог Методики.

У розділі V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ не описано механізму дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаним із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання проектом рішення чинності.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва АРВ (далі - М-Тест) розробником проекту рішення не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання.

Під час проведення М-Тесту в розділі «Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на виконаних вимог регулювання» АРВ не проведено розрахунків «прямих» витрат суб'єктів малого підприємництва від запропонованих вимог регулювання, зокрема обґрунтування розмірів орендних ставок, а відсутність розрахунку «прямих» витрат робить результат аналізу регуляторного акта необ'єктивним.

Разом з цим, розрахунок витрат адміністративних процедур, що заплановані регуляторним актам проведено не у повному обсязі через не визначення детального переліку процедур, виконання яких необхідно для здійснення регулювання.

Розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики, а саме, розробником не визначено таких обов'язкових числових показників результативності регуляторного акта, як розмір надходжень до місцевого бюджету, пов'язаних з дією акта, кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія акта, розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням вимог акта, рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основних положень акта.

Крім того, не визначено, ані прогнозного значення результативності дії регуляторного акта, ані кількісного виразу прогнозних показників, що не

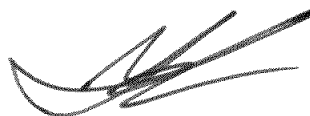
дозволяє у подальшому проводити будь-які дослідження результативності акта.

У зв'язку з відсутністю в АРВ усіх необхідних даних та розрахунків розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики, як ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Сумської міської ради «Про внесення змін до рішення Сумської міської ради від 01 лютого 2012 року № 1186-МР «Про затвердження Методики розрахунку орендної плати за майно територіальної громади міста Суми та пропорції її розподілу та Типового договору оренди нерухомого комунального майна» (із змінами)» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до нього - до вимог Методики.

Про результати розгляду цього листа пропонуємо проінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА